Білий празник Кобзаря

Василь Голобородько

Умочу пеннзля в квітучі вишні,
намалюю йому біле чоло,
а на чоло трактори вийдуть
і хрущі загудуть, як село.

А на чолі маятимуть крила –
зелені крила доріг навесні…
І викопаю у чолі очей криниці,
щоб набирати відром пісні!

Я хочу напитися води "Катерини",
захлинутись в аральських пісках,
обмитися в пожежах Чигирину,
щоб вишень добра принести в руках.

Щоб порізати хлібину правди,
сіллю справедливості посипати по землі!
Я хочу піти у білий празник
і стерти об дорогу не одні постоли…